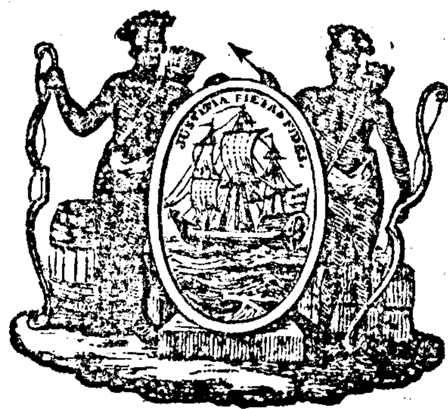
A°. 1837. N°. 3.

Dingsdag, den 10den Januarij.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 6 *Januarij* 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 5 dezer maand, N°. 7, zijn ten gevolge van het overlijden van den Eersten Commies bij het Departement van Financien, L. J. MEIJERHOFF, de volgende benoemingen bij dat Departement gedaan, als:

Tot EERSTE COMMIES, de Tweede Commies J. G. W. BÄNFFER.

Tot TWEEDE COMMIES, de Eerste Klerk N. M. SCHUSTER.

En

Tot EERSTE KLERK, de Klerk C. RENS.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

TWEEDE OPROEPING.

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen Ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *tweede Zitting* houden op Maandag den 16den Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters M., N., O., P. en Q.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 9 Januarij 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertentiën.

(2119) *TRANSPORTEN.*

Den 22sten December 1836. J. DE JAGER Ez., aan BAREND CALGREN, van het Huis en Erf, aan de *Joden Breedestraat*, La. D. N°. 22.

Den 23sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan J. NOORDBERGH, van de Plantaadje *le Mastrouge* cum annexis, gelegen aan de rivier *boven Perica*; aangekomen hebbende den Boedel C. GOLLENSTEDE.

Den 24sten. J. GOEDE, aan ALEXANDER LIJONS, van de Houtgrond *Willemshoop* cum annexis, gelegen in rio *Saramacca*, tusschen de Gronden *La Nouvelle Ente prise* en *Lemmershoop*.

Den 30sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan SALOMON DE LA PARRA, van ½ aandeel in de Plantaadje *Bodenburg*, gelegen aan de *Matappica kreek*; aangekomen hebbende Mr. J. H. DE FRIDERICI.

Idem. Denzelven als voren, aan Denzelven, van de Plantaadje *Klein la Jalousie*, gelegen in de *Wajamoe Kreek*; aangekomen hebbende J. en A. LUDEN qq.

Den 31sten. W. H. LANS, Curator en Weesmeester binnen deze Kolonie, aan ELISABETH PARISIUS, van ⅔ aandeelen in het Huis en Erf, gelegen aan de *Wagenwegstraat*, La. D. N°. 116; aangekomen hebbende ⅓ G. F. APTHORP en ⅓ aan REGINA PARISIUS.

Den 6den Januarij 1837. J. DE JAGER Ez. qq., R. LE CHEVALIER te *Amsterdam* qq., CAMILLE RAMPERTI te *Milaan*, aan R. LE CHEVALIER qq. R. A. L. NOBEL, van *elf veertien honderd en veertigste* parten in de Plantaadjen *Halle in Saxen*, gelegen aan de rivier *Perica*, *Groot Cuilenburg* en *Courtvlugt*, gelegen aan de rivier *Cottica*, en in de Houtgrond *Onoribo*, gelegen aan de *Para kreek*.

Paramaribo, den 6 Januarij 1837.

A. VAN MEERTEN.

(2607) Op aanstaanden Donderdag, den 12den dezer, des namiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, ten Sterfhuize van den Heer C. W. BOONEN, doen verkoopen: deszelfs NALATENSCHAP, bestaande in:

LIJFKLEEDEREN, MEUBELEN, diverse *DRANKEN* en een *PAARD en CHAIS*, met de daarbij behoorende *TUIGEN.*

Paramaribo, den 7 Januarij 1837.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(2608) De ondergeteekende, als *ab-intestato* Erfgename van derzelver Zoon L. J. MEIJERHOFF, roept bij deze op al degenen, welke vermeenen deugdelijke vorderingen te hebben ten laste des overledene, om zulks binnen *veertien* dagen op te geven aan de Heeren M. N. ARLAUD en J. J. ENGELBRECHT.

Paramaribo, den 10 Januarij 1837.

ELISABETH MEIJERHOFF.

(2618) ☞ Op voldoende zekerheid: de Somma van *DRIE à VIER DUIZEND GULDEN*, te bekomen bij

J. ZAAL qq.

Paramaribo, den 9 Januarij 1837.

Suriname.

PARAMARIBO, *den* 6 *Januarij* 1837.

In het afgeloopene jaar zijn alhier aan *Paramaribo* ingeschreven, als:

GEBOREN: van het Mannelijke geslacht: 121 en van het Vrouwelijke geslacht 148, te zamen 269 personen.

EN OVERLEDEN: van het Mannelijke geslacht: 187 en van het Vrouwelijke geslacht 120, te zamen 307 personen.

LEVENLOOS GEBOREN: van het Mannelijke geslacht: 4 en van het Vrouwelijke geslacht 1, te zamen 5 personen.

Hebbende er gedurende dit tijdvak 35 huwelijks vereenigingen plaats gehad.

Aangekomene Passagiers: 97 en vertrokkene 113 personen.

MENGELINGEN.

BELANGRIJK VONNIS.

Michel Desjardins was beschuldigd geworden, dat hij zijne ballingschap verbroken heeft; voor de balie verschijnende, drukt hij met veel gevoel de hand van eene arme oude vrouw, die hem eensklaps in den weg treedt, en groet daarna den regtbank op de wijze van een soldaat.

De President: Gij hebt *Montmorency* verlaten, terwijl die stad u als verblijfplaats was aangewezen.

Desjardins: Het is waar: maar ik moet u vooral zeggen, dat ik niet wegens diefstal, maar wegens oproer veroordeeld ben geworden.... Ik heb *Montmorency* verlaten, dat is waar, maar er was geen werk voor mij, naauwelijks kon ik er eenige stuivers verdienen; en ware het nu dit alleen geweest, dan zoude ik mij nog getroost hebben, een zwart stuk broods te eten; maar sedert een jaar is mijn vader overleden; mijn broeder, die twee kinderen had, is ziek geworden; en zijne twee kinderen waren nu nakend, uitgehongerd, aan alles gebrek lijdende met mijne oude moeder, die daar staat... Ik dacht, dat de wet mij niet verbieden zoude eene arme oude moeder, en twee kinderen mijns broeders te onderhouden; daarom ben ik te Parijs gekomen — en God dank! ik heb geld genoeg verdiend, om brood aan al die menschen te verschaffen... Als ik daaraan kwaad heb gedaan, berouwt het mij niet.

De oude moeder: Ach! mijne heeren Regters, het is waar; de arme man is alleen gekomen om ons te voeden, mij, zijne moeder en die twee kinderen dáár... Bestraft hem daarvoor niet, heeren regters!

De arme vrouw weende, en haar zoon haast zich, om eene traan af te drogen, welke haar langs de wangen liep.

Een getuige: Bij mij heeft *Desjardins* gewerkt, en nooit heb ik een knapper en ijverig werkman gezien. Het is acht maanden geleden, toen hij bij mij kwam, en mij zeide: gij zijt een looijer, ik ken het vak niet, maar men heeft mij gezegd, dat men met goede armen aan het lijf en een goeden wil wel iets winnen kon; geef mij werk, want ik moet eene moeder en twee kinderen onderhouden. Deze taal deed mij een levendig belang in *Desjardins* stellen; hij begon te werken, werkte nacht en dag, en was vier maanden later reeds een mijner beste werklieden. Hij verdiende vier francs per dag, gaf alles aan zijne moeder en de brave jongen hield slechts twaalf stuivers per dag over, om zich zelven te onderhouden. (Algemeene belangstelling.)

De moeder: Ach het is wel de waarheid, en somtijds bragt hij mij van zijne twaalf stuivers nog mede.

De getuige: Ik spoorde *Desjardins* aan, om zich een livret aan te schaffen, en vervoegemij ten dien einde met hem bij den commissaris van Politie: toen was het, dat de commissaris van Politie hem gevangen nam, in plaats van een livret te geven; ik kom hier om borg voor hem te staan: ik eisch hem terug; hij is de eenige steun zijner familie.

De advocaat des konings eischt tegen *Desjardins* eene gevangenisstraf.

Bij deze woorden barst de oude moeder in tranen los.

Desjardins. Kom moeder, goede moed! Deze heeren zullen mij niet straffen, omdat ik u belet heb van honger te sterven.

Dit tooneel treft de omstanders levendig, en met verwondering en afkeer hoort men een vonnis vellen, dat den armen man tot drie maanden gevangenis veroordeelt.

Bij het uitspreken van dit vonnis springt Desjardins op van zijn' bank, wordt vuurrood van gelaat en slaat met geweld op de balie.

De President: Verwijder u.

Desjardins. Is het mogelijk: drie maanden gevangenis! En wie zal mijne familie onderhouden gedurende dien tijd! — wat wilt gij, dat er van mij worde? Het is dus beter, dat ik een dief worde; dat ik deuren openbreek en stele!....

De President: Verwijder u, of de Regtbank. .

Desjardins. Ja, brengt mij weg, weg van hier, want ik weet niet wat ik zeggen, wat ik doen zoude.

De moeder. Kom, mijn brave jongen; over drie maanden zullen wij elkander wederzien.

Desjardins: Drie maanden, en daarna, als zij mij bij u laten, arme vrouw!..... maar zij zullen mij weder veroordeelen! Dit zeggende wierp hij zich in de armen zijner moeder, wien hij om zijnen hals medesleept tot aan de deur der vergaderzaal.

ZONDERLINGE TEEDERHEID.

Eene groote en schoone vrouw van drie en dertig jaren, deed haren man voor den correctionelen regtbank verschijnen, wegens mishandeling haar aangedaan, en stond voor de balie, terwijl de President haar ondervroeg.

De President: Verhaal aan den regtbank de slechte behandeling, welke gij hebt moeten ondergaan.

De Aanklaagster. Mijne heeren, ik verzoek u toegevendheid jegens hem; ik bemin de regtvaardigheid niet.

De President. Waarom hebt gij dan klagten tegen hem ingebragt?

De Aankl. Mijn vader, bij wien ik in huis woon, heeft mij gezegd, dat hij mij kwalijk behandeld heeft.

De Pr. Maar gij dient toch te weten, of hij u geslagen heeft.

De Aankl. Hij heeft mij met een' stok eenen slag in den hals gegeven, zoodat dezelve eenigen tijd zwart zag; doch ik haat hem daarom niet.

De Pr. Slaat hij u dikwijls?

De Aankl. Alle drie of vier jaren eens of twee malen.

De Pr. En is hij gedurende den overigen tijd een goed echtgenoot?

De Aankl. Daarvan kan ik u niets zeggen, daarvan weet ik niets.

De Pr. Hoe? weet gij het niet? — wie moet het dan weten?

De Aankl. Het is mij onbekend: sedert zestien jaren zijn wij gescheiden, en komt hij, zoo als ik u gezegd heb, slechts om de drie of vier jaren eens bij mij.

De Pr. Welnu, gij blijft dus niet verder uwe aanklagt volhouden!

De Aankl. Waartoe zoude het mij dienen, dat ik hem thans onaangenaamheden veroorzaakte; het is nu reeds weder voorbij, en ik heb dus weder drie jaren vóór mij, dan zullen wij op nieuw zien, wat er gedaan moet worden.

De Man. Mijne Heeren! Ik moet u doen opmerken, dat het ongelijk niet geheel aan mijnen kant is, en dat....

De Presid. Zwijg, en zeg uwe vrouw dank, dat zij u zoo goedgunstig behandeld; de regtbank spreekt u vrij, doch wenscht in het vervolg van uwe bezoeken verschoond te blijven.

De Man. Ik ben tevreden, mijne heeren; het was vriendschap, welke mij deed handelen, maar nu ik zie, dat zij zoo doet, zullen wij er niet meer overspreken. Niet langer dan het morgen ochtend zal het duren; dan zal ik mij verwijderen en naar verre landen begeven, als zij mij zegt, dat zij mij nog bemint op het oogenblik van ons afscheid voor altijd.

De Vrouw. Ja, als gij *dadelijk* vertrekt, zal ik u nog een weinig liefhebben.

De Man. Dat is besloten, ik dank u, *Adéle*, ik dank ook u mijne heeren! wegens uwe goedheid; ik ben een ongelukkige en zij is eene goede vrouw, maar alles is gedaan; morgen verlaat ik mijn vaderland, en gij zult mij nimmer terug zien! vaarwel *Adéle*.

Vaarwel! zeide ook *Adéle* met eene bewogene stem; zij viel op de bank neder, en tranen bevochtigden hare oogen. Zoo zacht en toegevend is het vrouwelijke hart!

DE AAP EN DE KRAAIJEN.

In den omtrek van de zeehaven van Tillecherij in Hindostan, bestaat eene soort van groote apen, welke door de inwoners dikwijls getemd en voor vermaak gehouden worden. Deze aap bezit eene buitengewone slimheid, waarvan het volgende ten bewijze strekt. In de nabijheid van een landhuis niet verre van de zeekust, bevond zich eens zulk een dier, dat men aan eenen dikken, ten minste dertig voeten hoogen paal had gebonden, welke in den grond vast stond. Om den paal sloot een ijzeren ring, waaraan een sterke ketting gehecht was, welke vrij lang was en vast zat aan eenen halsband, welken de aap om den nek had; de ring zat echter los, en gleed langs den paal op en af, naar mate dat de aap op en neder klom. De aap nam gewoonlijk zijne zitplaats op den top van den paal, waar hij vrij en vrolijk om zich heen keek, als of hij zich in de schoonheid der omstreken verlustigde. Nu gebeurde het dikwijls, dat eene menigte kraaijen, welke in Indië zeer talrijk en bijzonder onverschrokken zijn, met die hooge zitplaats van den aap haar voordeel trachtten te doen, en zijn voedsel zochten te ontrooven, dat elken morgen en elken avond, aan den voet van den paal geworpen werd. Te vergeefs gaf de aap alsdan zijne ontevredenheid te kennen door schreeuwen of andere bewegingen; te vergeefs sloeg hij met zijne vier pooten om zich heen, om de indringende gasten te verjagen, zij vernieuwden elk oogenblik hunne roofzuchtige aanvallen, tot dat het hem eindelijk verveelde, en hij een verdedigingsplan uitdacht, dat even slim als listig was.

Op zekeren morgen, toen zijne roofgierige vijanden bijzonder talrijk en vermetel waren, hield hij zich, als of hij ziek ware; hij sloot zijne oogen, liet den kop hangen, en vertoonde verscheiden andere kenteekenen van eene ernstige ziekte. Zijn gewoon voedsel stond onaangeroerd aan den voet van den paal, en de kraaijen vielen er in menigte op en neder om op de gewone wijze hare buit te bemagtigen. Nu begon de aap zeer langzaam den paal af te klimmen, als of het hem zeer moeijelijk viel, en hij geene krachten meer had. Toen hij den grond bereikte, zakte hij in elkander, en gedroeg zich, als of hij de hevigste krampijnen had, doch draaide tevens zoo nabij mogelijk langs den bak, waarin gewoonlijk zijn voedsel geworpen werd, doch dat weder genoegzaam door de kraaijen verslonden was geworden; nog een weinigje was er overig, hetwelk een enkele vogel, die door het ziekelijke uiterlijke van den aap nog stoutmoediger werd, zich gereed maakte te verslinden; op dezen vogel had de aap het bijzonder geladen, en in het oogenblik, dat de kraai den hals uitstak, om eene bete van de verbodene spijs te pikken, greep de aap haar bij den kop en hield haar schreeuwende gevangen; de makkers der gevangene vlogen nu krassende in de rondte, als of zij om genade smeekte voor haar, doch de aap schreeuwde en piepte gedurig, alsof hij met haar angstgeschrei spotte. Toen nam hij de fladderende staatsgevangene tusschen de knie, en begon haar zeer bedaard te plukken, tot dat zij geheel kaal en naakt was, behalve de breede vlerken, en slingerde vervolgens de kraai in de lucht zoo hoog als hij kon; en nadat het arme dier nog eenige oogenblikken gevlogen had, plofte het piepende op den grond neder. De andere kraaijen, die zich gelukkig mogten rekenen, eene dergelijke straf ontgaan te zijn, omringden nu de stervende kraai en maakten haar dood.

De uitdrukking der vreugde in het gezigt en de geheele houding van den aap was onbeschrijfelijk; na volbragte strafoefening klom hij weder tegen den paal op, en keek met zegevierende blikken in de rondte, even als een veldheer na een' gewonnen' slag. Toen zijn voedsel weder gebragt werd, waagde geene kraai het er nabij te komen, en het lastige volkje liet hem voortaan met rust.

NIEUW MIDDEL VAN BESTAAN.

Te Parijs is weder een nieuwe tak van nijverheid ontstaan; de rondbrengers van nieuwsbladen hebben de gewoonte, om de nieuwspapieren onder de deuren te stoppen, hetgeen zij doen zoowel om daardoor tijd te winnen, als om den portier de moeite te sparen van vroeg op te staan om de Journalen aan te nemen. Sedert eenigen tijd worden deze rondbrengers op den voet gevolgd door menschen, die den bedoelden nieuwen tak van nijverheid uitoefenen; zij slaan het naauwkeurig gade, onder welke deuren zulke bladen gestopt zijn geworden, schellen aan, en zoodra als er opengedaan wordt, rapen zij de nieuwsbladen op en verdwijnen zoo snel mogelijk. Als zij op deze wijze eenigen buit gemaakt hebben, voegen zij zich bij de uitventers van nieuwsbladen aan diligences enz., en verkrijgen op die manier geld genoeg, om dien dag goed te kunnen leven.

BELANGRIJKE OPGAVE.

Volgens een fransch blad bestaan er in Frankrijk 82 Museums, 160 scholen voor fraaije kunsten en 2231 kunstenaars, die zich reeds door hunnen arbeid onderscheiden hebben. Onder deze bevinden 1096 schilders, 150 beeldhouwers, 113 graveurs, 263 architecten en 309 teekenmeesters. Te Parijs zelve zijn niet minder dan 35 scholen der schoone kunsten, 20 Museums, 773 schilders, 106 beeldhouwers, 102 graveurs, 195 architecten en 209 teekenmeesters. De departementen, welke zich het meest door kunsten onderscheiden, zijn het Departement *Du Nord*, *Seine*, *Gironde*, *Rhone*, *Seine et Loire*.

ONZETTEND GEDULD.

Iemand, die niets anders te doen had, heeft berekend, dat er jaarlijks door de Halbornstraat te Londen. 20,000,000 voetgangers, 87,640 menschen te paard, 372,470 karren en wagens, 78,876 diligences, 157,752 fiacres, 82,258 eigene rijtuigen, 135,842 omnibussen, 460,110 cabriolets aan particuliere personen toekomende, en 354,912 fiacre-cabriolets passeren.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.